

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15007/2024
26.08.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Ђура Благојевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4883/2023 од 28.02.2024. године, у седници одржаној 26.08.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4883/2023 од 28.02.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4883/2023 од 28.02.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 235/2023 од 02.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев да се утврди право својине тужиоца на непокретностима у к.о. ..., у површини и уделитема ближе описаним у том ставу изреке, да тужена ово призна и трпи упис права својине код надлежне РГЗ СКН у Блацу и да преда у посед непокретности на мирно коришћење и располагање тужиоцу. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4883/2023 од 28.02.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Куршумлији П 235/2023 од 02.10.2023. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије тужиоца применом члана 404. став 2 Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови из става 1. истог члана да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Предмет тражене правне заштите је утврђење права својине на непокретностима по основу уговора о купопродаји закљученог између тужиоца као купца и правног претходника тужене, њене сада покојне мајке, као продавца. Судови су одлучили одбијањем тужбеног захтева с обзиром да предметни уговор о купопродаји спорних непокретности није закључен у облику јавнобележничке солемнизоване исправе, односно није оверен код јавног бележника, због чега не испуњава захтеве форме прописане Законом о промету непокретности, па такав уговор не производи правно дејство. С тога, тужена је као законски наследник своје мајке носилац права својине на спорним непокретностима, на којима тужилац није могао стећи право својине на основу уговора који није закључен у форми која се тражи за пуноважност такве врсте уговора, нити су стечени услови за стицање права својине на страни тужиоца на основу члана 28. став 4. Закона о основама својинско правних односа.

Имајући у виду да се ради о парници у којој одлука о основаности тужбеног захтева зависи од утврђења чињеница у сваком конкретном случају, релевантних за примену материјалног права, а нема потребе за уједначавањем судске праксе, разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни за новим тумачење права, Врховни суд налази да нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизија на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 22.06.2023. године, а вредност предмета спора је 13.000 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору са захтевом за неновчано потраживање у коме утврђена вредност предмета спора не прелази законом прописани имовински цензус за допуштеноост ревизије по члану 403. став 3. ЗПП, то је Врховни суд нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

Из тог разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранка Дражић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**